

In dit milieu van de profane kultuur moet nu de evangelische boodschap gebracht worden, de boodschap over de Schepper, over de zondigende mens, over Jezus Christus, „teken van Gods werkzame werkelijkheid, beeld van de mens naar Gods beeld, boodschap ook over de mens die Gods hand in de natuur zou moeten zijn” (269-274).

„Scientific revolution”

De noodzaak voor de christen-natuuronderzoeker om te spreken wordt nog zwaarder als we letten op de „scientific revolution”, die gaande is. Immers, de suksessen van de natuurwetenschappen op het punt van de „behandelbaarheid” van de natuur hebben geleid tot een „amalgering tussen natuurwetenschap en techniek”; de natuurwetenschap is zo ten nauwste betrokken bij „de oorspronkelijk op humaniteit gerichte strevingen van de techniek, namelijk om de mensheid in haar strijd en arbeid om voortbestaan bij te staan” (277).

Maar daarmee is de natuurwetenschap tot een macht geworden en daarmee worden „kansen geschapen voor een overheersing en pervertering van de exakte wetenschap door de profaniserende cultuur” (278). De ontwikkeling gaat onstuimig voort, de onderzoekers worden meegesleurd door zedelijke onzekerheden, er is een erosie van de zedelijke ernst van de onderzoekers. Er worden onomkeerbare veranderingen aangebracht in onze menselijke situatie zonder dat de gevolgen voor de samenleving worden overwogen (288): nucleaire bewapening, ruimte-onderzoek, onderzoek in verband met verbetering van de rassen. En dat alles is niet te stoppen, omdat allerlei resultaten die aanvankelijk onschuldig lijken, kunnen resulteren in de meest ingrijpende mogelijkheden: de exakte wetenschap is een continuum geworden.

Wat is er te doen?

In deze situatie moet de christen-onderzoeker spreken, maar wat zal hij spreken? Hij kan niet meer vluchten in de ivoren toren van de zuivere wetenschap, deze toren heeft de „scientific revolution” niet overleefd. Ook alle andere vluchtmogelijkheden zijn afgesneden (296-302).

Een aktiviteit tot kerstening acht Dippel zinloos: de Kerk is zelf al slachtoffer geworden van profanisering; herkerstening verwerpt hij als reaktionair. De weg van Jezus Christus verkondigen, luisterend naar de informatie gegeven door de Geest heeft alleen zin als we zelf op